

DE TIJDTOVENAARS

RACE *in* ROMPEI

Geschreven door Tim Collins
Met illustraties van John Bigwood

Uitgeverij Ploegsma Amsterdam

Gegroet!

Ik ben Remus en dit is mijn vriendin Romy. Aan niemand vertellen, hoor, maar we zijn dol op tijdreizen! Met de horloges die we hebben uitgevonden, kunnen we terug in de tijd, naar het oude Egypte, de Vikingtijd of de Tachtigjarige Oorlog!

We hoopten met onze horloges leuke avonturen in het verleden te beleven. Maar elke keer dat we ze gebruiken, belanden we in een ENORME crisis. Het lijkt wel of de horloges ons met opzet meenemen naar momenten waarop de geschiedenis niet loopt zoals het hoort, zodat wij alles weer recht kunnen zetten.

Hoofdstuk 1

Mijn horloge zoemt en er knippert een rood lampje aan de bovenkant.

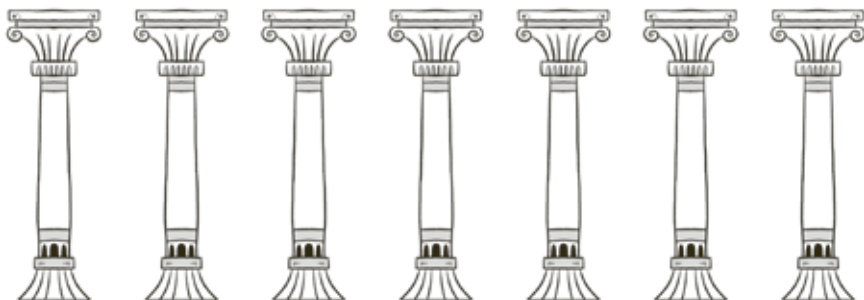
‘Het gaat weer gebeuren!’ roep ik.

Romy kijkt op haar horloge.

‘Ik wou dat deze dingen ons iets eerder zouden waarschuwen,’ zegt ze. ‘Dan kon ik wat broodjes smeren, wat te drinken meenemen...’

Daarvoor is het al te laat. Ons lichte kantoor, met muren vol boekenplanken en een rij computers, wordt steeds vager. Dan staan we op een hete en stoffige straat, voor een hoge stadsmuur met een grote toegangspoort.

Achter de poort ligt een stad en in de verte doemt een enorme berg op.

Een witte kater, gekleed in een toga, en een witte poes in een rode omslagdoek lopen langs ons heen de poort door.

‘Aan de kleding te zien zijn we in het oude Rome,’ zegt Romy.

Ze heeft gelijk. Ik tik op mijn horloge en zie dat we in het jaar 79 zijn. In die tijd strekte het Romeinse Rijk zich uit van Engeland in het noorden tot Afrika in het zuiden.

Het jaartal komt me bekend voor, maar ik weet niet meer waarom.

‘Waarom zouden onze horloges ons hierheen hebben gebracht?’ vraagt Romy. ‘Ik hoop dat er iets is met Julius Caesar. Ik heb hem altijd al willen ontmoeten.’

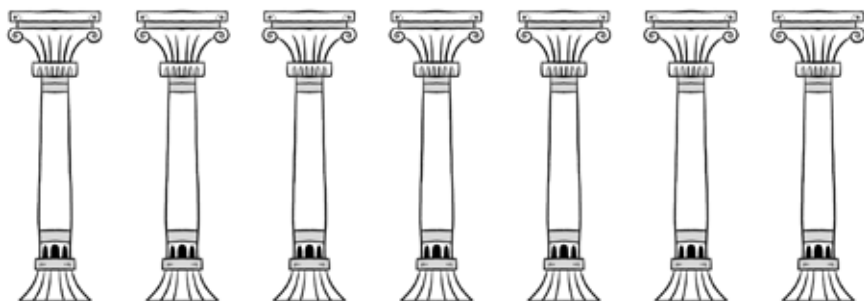
‘Die is er al lang niet meer,’ zeg ik.

Romy kijkt ook op haar horloge.

‘Dat klopt,’ zegt ze. ‘We zijn in 79. Barstte de Vesuvius toen niet uit en werd de stad Pompeï niet bedekt onder een laag as en steen?’

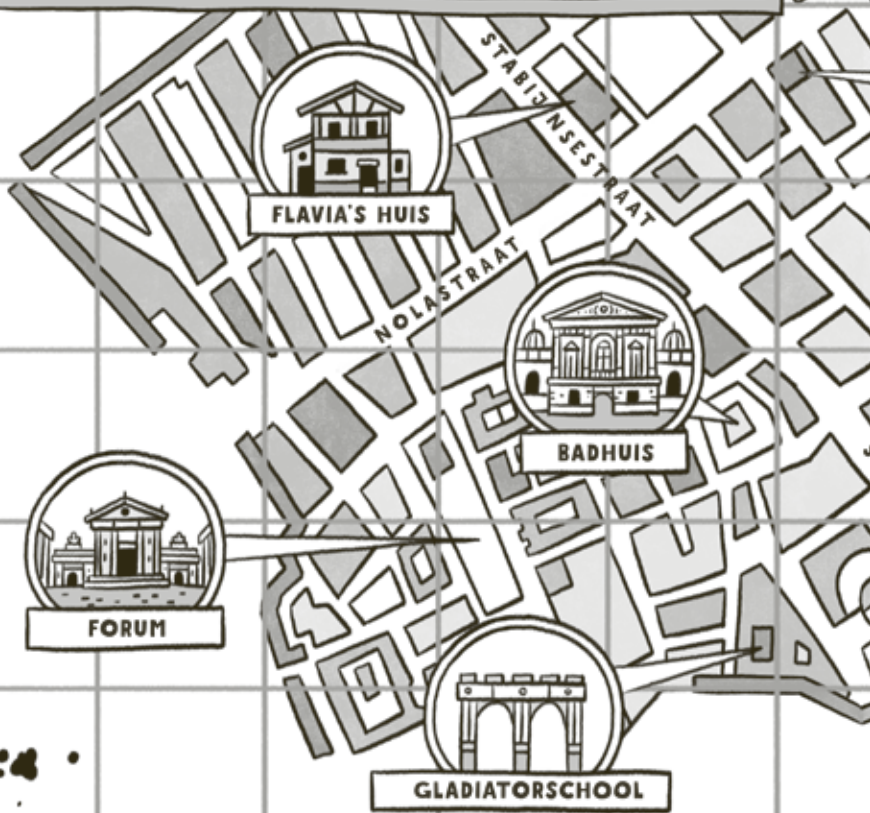
Ik schrik en pak Romy bij haar poot.

‘Pompeï!’ roep ik. ‘Dat is waar we zijn.’

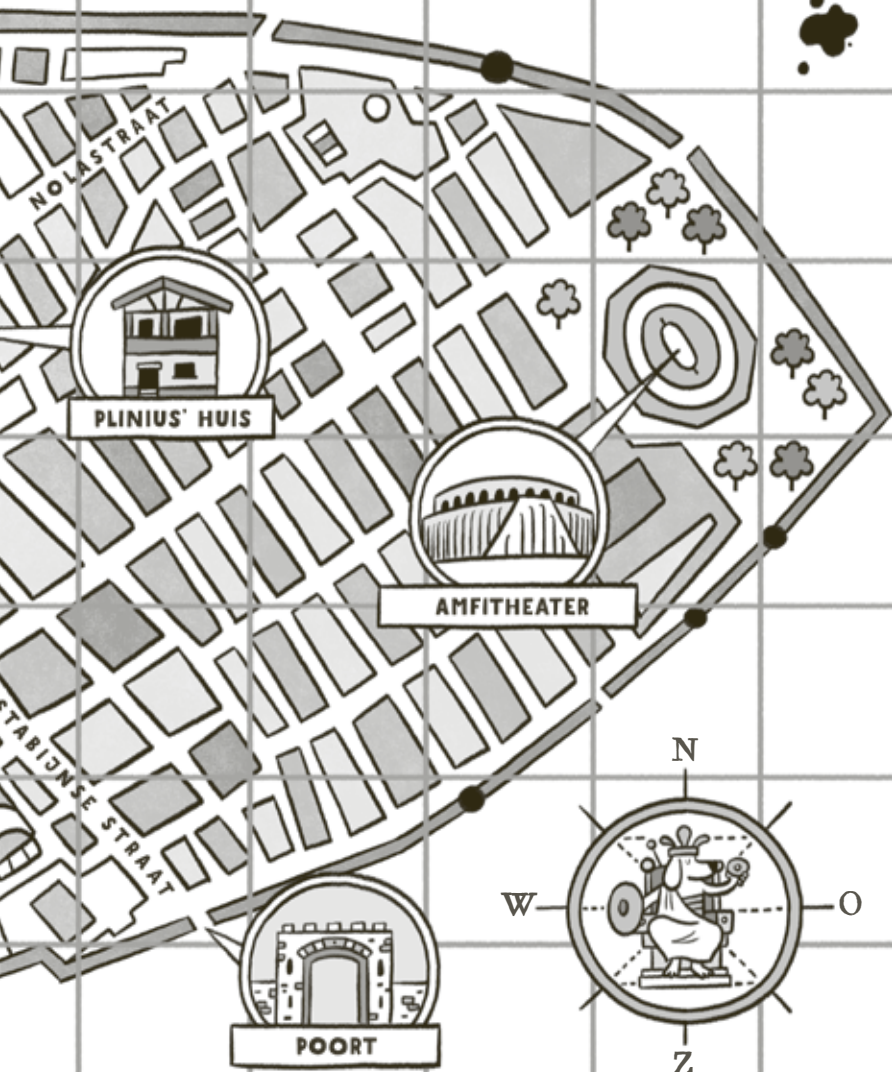

Dit is een kaart van het oude Pompeï.
Gebruik de genummerde vakjes op de kaart
om de volgende vragen te beantwoorden:

- Wat vind je op 10,5?
- Wat zijn de nummers voor de gladiatorschool?
 - Wie woont er op 6,5? Flavia of Plinius?

POMPEÏ

6 7 8 9 10 11

Romy staart met grote ogen naar de berg voor ons.

‘Dat moet de Vesuvius zijn,’ fluistert ze. ‘En hij staat op het punt om uit te barsten. Moeten we wel blijven?’

‘We zijn vast hierheen gestuurd om iets op te lossen,’ zeg ik. Maar mijn veren trillen als ik denk aan de ramp die op ons afkomt. ‘Laten we hopen dat we dat snel kunnen doen.’

We gaan de poort door en zien een geplaveide straat waaraan hoge huizen met houten balkons liggen.

Op de straat wemelt het van de paarden, schapen en vossen die met kleipotten en zakken graan sjouwen.

‘Wacht!’ zegt Romy. ‘Ik denk dat ik weet wat onze horloges willen dat we doen. Die katten die we de stad zagen in lopen? Ik besef net dat het Catticus en zijn vrouw Julia waren.’

Ik voel mijn hart bonzen onder mijn veren.

Catticus is een van de bekendste geschiedschrijvers ooit. Door zijn boeken weten we veel over het leven in het oude Rome.

Maar hij hoort niet in Pompeï te zijn op het moment van de ramp. Hij hoort nog wel veertig jaar te leven. Als hij nu sterft, zal hij nooit die belangrijke boeken schrijven.

Daarom hebben onze horloges ons hier gebracht! We moeten Cattivus en Julia hier weghalen voordat de vulkaan uitbarst, zodat de geschiedenis blijft kloppen.

Op een balkon boven ons zit een ezel en ik kijk haar aan.

‘Heb je twee witte katten gezien?’ vraag ik. ‘Eén in een toga en één met een rode doek?’

De ezel wijst naar het oosten. ‘Ze gingen naar het amfitheater.’

Aan de overkant van de straat steekt een tijger zijn kop uit een raam.

‘Nee, hoor,’ zegt hij en hij wijst naar het westen. ‘Ik zag ze naar het forum gaan.’

Wat moeten we doen?
Ga naar **hoofdstuk 5**
als je wilt dat we naar
het amfitheater gaan.
Ga naar **hoofdstuk 4**
als je voor het forum
kiest.

Hoofdstuk 4

We gaan het forum op, het grote plein waar de dieren van de stad elkaar ontmoeten en waar ze winkelen. Het is zo druk rond de grote stenen gebouwen en marktkramen, dat het onmogelijk te zeggen is of de katten er zijn.

Romy rent heen en weer, jankt en snuffelt aan de grond.

‘Er zijn te veel geuren,’ zegt ze. ‘Ik kan ze niet vinden.’

Ik stop en scan de menigte op zoek naar de katten.

In het midden van het forum staan tientallen kraampjes. Ik zie een lynx die gewaden verkoopt, een beer met potten vissaus en een salamander met bronzen godenbeeldjes.

Dit is Catticus.
Kun je hem vinden
op het drukke forum?

Hoofdstuk 5

We lopen door een drukke straat vol varkens in toga's en luipaarden in zachte zijden gewaden. De straat brengt ons naar een enorm stenen gebouw met twee trappen aan beide kanten van een donkere ingang.

Een wit paard met een veer achter zijn oor galoppeert ons voorbij. Hij heeft een bronzen ketting om en draagt een nette rode cape.

‘Is dat een gladiator?’ vraagt Romy. ‘Hij heeft andere kleren aan.’

‘Dat is een renpaard,’ zeg ik. ‘De Romeinen hielden naast gevechten ook wagenrennen in het amfitheater.’

We lopen door een donkere tunnel en komen uit in een enorme ovale kuil met rondom rijen stoelen boven elkaar. Hoog boven ons wappert een grote luifel in de wind.

Het witte paard dat we zagen, galoppeert langs de rand van

Kun jij uit de onderstaande hints opmaken
welke strijdswagen het zwarte paard trok?

De wielen hebben zes spaken.

In het midden van de wielen
is een leeuw gegraveerd.

Er zit een bloemenpatroon aan de zijkant.

Er zit maar één stang langs de bovenkant.

